

Bruxelles, 9 decembrie 2025
(OR. en)

14941/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0231(NLE)**

**COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283**

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: DECIZIE A CONSILIULUI privind încheierea în numele Uniunii Europene a Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice; Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave

DECIZIA (UE) 2025/... A CONSILIULUI

din ...

**privind încheierea în numele Uniunii Europene
a Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice;
Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni
săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor
și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatele (1) și (2), articolul 83 alineatul (1) și articolul 87 alineatul (2), coroborate cu articolul 218 alineatul (6),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European¹,

¹ Aprobarea din ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

întrucât:

- (1) În conformitate cu Decizia (UE) 2025/2307 a Consiliului², Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice; Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave (denumită în continuare „convenția”) a fost semnată în numele Uniunii la Hanoi, Vietnam, la 25 octombrie 2025, sub rezerva încheierii convenției menționate.
- (2) Convenția este conformă cu obiectivele de securitate ale Uniunii, astfel cum sunt menționate la articolul 67 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și anume asigurarea unui nivel ridicat de securitate prin măsuri de prevenire și combatere a criminalității și prin măsuri de coordonare și de cooperare între autoritățile polițienești și judiciare și alte autorități competente, precum și prin apropierea legislațiilor penale.
- (3) Convenția se aplică anchetelor sau procedurilor penale specifice referitoare la infracțiunile stabilite în conformitate cu convenția, precum și schimbului de probe în format electronic privind infracțiuni grave (infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă privativă de libertate de cel puțin patru ani sau o pedeapsă mai severă) și permit schimbul de informații numai în astfel de scopuri.
- (4) Convenția armonizează un set limitat de infracțiuni clar definite, permițând în același timp statelor părți la convenție flexibilitatea necesară pentru a evita incriminarea comportamentului legitim.

² Decizia (UE) 2025/2307 a Consiliului din 13 octombrie 2025 privind semnarea în numele Uniunii Europene a Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice; Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave (JO L, 2025/2307, 11.11.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj>).

- (5) Convenția stabilește doar norme minime privind răspunderea persoanelor juridice pentru participarea la infracțiunile stabilite în conformitate cu convenția. Convenția nu impune statelor părți la convenție să adopte astfel de măsuri care ar putea fi necesare pentru stabilirea răspunderii penale a persoanelor juridice într-un mod care ar fi incompatibil cu principiile lor juridice.
- (6) Convenția este, de asemenea, conformă cu obiectivele Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, a vieții private și a drepturilor fundamentale, în conformitate cu articolul 16 din TFUE și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”).
- (7) Convenția prevede garanții și condiții solide privind drepturile omului, care fac parte din obiectul și scopul convenției și care sunt indisolubil legate de prerogativele și procedurile stabilite în convenție. Ca atare, garanțiile și condițiile respective nu pot face obiectul unor rezerve. Convenția exclude orice interpretare care ar conduce la suprimarea drepturilor omului sau a libertăților fundamentale, în special a libertății de exprimare, de conștiință, de opinie, de religie sau de convingere, de întrunire pașnică și de asociere. Aceste garanții asigură, de asemenea, faptul că poate fi refuzată cooperarea internațională în cazul în care o cooperarea internațională respectivă ar fi contrară dreptului intern al statelor părți la convenție sau dacă un astfel de refuz ar fi necesar pentru a se evita orice formă de discriminare.
- (8) În ceea ce privește prerogativele și procedurile, atât la nivel național, cât și la nivel internațional, convenția prevede condiții și garanții orizontale care asigură protecția drepturilor omului, în conformitate cu obligațiile statelor părți la convenție în temeiul dreptului internațional al drepturilor omului. Statele părți la convenție trebuie să încorporeze, de asemenea, principiul proporționalității în dreptul lor intern. Astfel de condiții și garanții includ, printre altele, controlul jurisdicțional sau alte forme independente de control, dreptul la o cale de atac eficientă, motivele care justifică aplicarea și limitarea domeniului de aplicare și a duratei unor astfel de prerogative și proceduri.

- (9) Convenția include o dispoziție specifică privind protecția datelor cu caracter personal, care garantează că se aplică principii importante de protecție a datelor, inclusiv limitarea scopului, reducerea la minimum a datelor, proporționalitatea și necesitatea, în conformitate cu Carta, înainte ca orice date cu caracter personal să poată fi furnizate unui alt stat parte la convenție.
- (10) Prin participarea sa la negocieri în numele Uniunii, Comisia a asigurat compatibilitatea convenției cu normele relevante ale Uniunii.
- (11) O serie de rezerve sunt relevante pentru a asigura compatibilitatea convenției cu dreptul și politicile Uniunii, precum și aplicarea uniformă a convenției de către statele membre în relația acestora cu statele părți la convenție care nu sunt membre ale UE și aplicarea eficace a convenției.
- (12) Rezervele nu aduc atingere niciunei alte rezerve pe care statele membre ar putea dori să o facă în mod individual, în cazul în care acest lucru este permis.
- (13) Având în vedere faptul că convenția prevede proceduri care îmbunătățesc accesul transfrontalier la probele în format electronic și un nivel ridicat de garanții, aderarea ca stat parte la convenție va promova coerența eforturilor Uniunii de combatere a criminalității informatice și a altor forme de criminalitate la nivel mondial. Aceasta va facilita cooperarea dintre statele părți la convenție care sunt membre ale UE și statele părți la convenție care nu sunt membre ale UE, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a persoanelor fizice.

- (14) Încheierea rapidă de către Uniune a convenției va asigura, de asemenea, faptul că Uniunea are o voce semnificativă încă de la începutul punerii în aplicare a acestui nou cadru global de combatere a criminalității informatice.
- (15) În temeiul articolului 64 alineatul (3), convenția face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării de către state și de către organizațiile de integrare economică regională, cum ar fi Uniunea.
- (16) Uniunea ar trebui să devină parte la convenție alături de statele sale membre, deoarece Uniunea și statele sale membre au competențe în domeniile reglementate de convenție. Încheierea convenției de către Uniune nu aduce atingere competenței statelor membre în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea convenției, în conformitate cu procedurile lor interne. Convenția ar trebui să fie semnată în numele Uniunii în ceea ce privește aspectele care intră în domeniul de competență al Uniunii, în măsura în care convenția ar putea să aducă atingere normelor comune sau să modifice domeniul lor de aplicare. În domeniile în care competențele sunt partajate, statele membre își păstrează competența în măsura în care convenția nu aduce atingere normelor comune sau nu modifică domeniul lor de aplicare.

- (17) În conformitate cu convenția, Uniunea declară, în instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, care este sfera sa de competență în ceea ce privește aspectele reglementate de convenție. Uniunea a determinat sfera sa de competență în ceea ce privește în ceea ce privește aspectele reglementate de convenție în Declarația privind competențele Uniunii Europene formulată în conformitate cu articolul 64 alineatele (3) și (4) din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice; Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave (denumită în continuare „Declarația privind competențele”).
- (18) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului³ și a emis un aviz la 4 septembrie 2025.
- (19) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

³ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- (20) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (21) Convenția, rezervele și Declarația privind competențele ar trebui să fie aprobate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă în numele Uniunii Europene Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice; Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave (denumită în continuare „convenția”)*.

Articolul 2

Se aprobă în numele Uniunii Europene Declarația privind competențele formulată în conformitate cu articolul 64 alineatele (3) și (4) din convenție.

* În atenția delegațiilor/JO: a se vedea documentul ST 12735/2025.

Articolul 3

Se aprobă în numele Uniunii Europene rezervele.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării⁴.

Adoptată la ..., ...

Pentru Consiliu

Președintele

⁴ Data intrării în vigoare a convenției se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.